unu

avangardă literară

no. 7 noembrie 1928

colaborează

victor **brauner**
george **bogza**
gheorghe **dinu**
filip **corsa**
madda **holda**
moldov
saşa **pană**
josé **robles pazos**
stephane **roll**
ilarie **voronca**

3 lei

Victor Brauner **DESEN**

AQUARIUM

ăuni culorile năvălesc în priviri
e frumoase instrumente de muzică sînt peştii
acest glas străveziu ca un aquarium
poraşi, toporaşi alunecă în oglinzile somnului
mplele se înfioară ca fetele la horă
noaptea pune o rugină pe fiecare măr domnesc

n clopot de ape respirarea dar cîmpurile
oartă funde de fum şi pădurea e o fereastră de răcoare
ele ca unghiile rănesc aierul
e mîini toamna desface o lumină

vorul rece al frunţii peste tăcerea mea
pasăre îţi adoarme pe buze
ir glasul tău ar putea fii o catifea
nele descriu în argintul minutului frunze

Orice cuvînt e un robinet de aici
ntru amintirea cu gust sălciu în artere
b cerul bolnav norii sînt urzici
ochiul tău şoimul albastrului piere

olinele sub cascada lunei spălătoresc
leagănă ca viori pulpele pline de sîmburi
velişiea cu ierburi e caldă ca o iesle
n livezile sîngelui se îmbulzesc cirezile de vînturi

mpa din cenuşa nopţilor, lampa,
surîs îţi lasă pe degete bronzul ca un fluture
paşii depun o zăpadă în glastrele vocilor
m înalţă ferigi mîinile
îmăvara îţi încearcă muşchii precum coarde de pian
este apa umerilor se roteşte rată sălbatecă spasmul
unericul izbucneşte din toate părţile ca un incendiu
lciile albesc ca oase draperiile
glasul tău adoarme pe genunchii mei
botul cînelui de vînătoare.

ilarie voronca

În volumul „Plante şi Animale" care va apare.

Biblioteca Centrală Cluj / Central University Library Cluj

SARĂ MODERNĂ

Îmi simt mîinile şi nu mi le mai simt
mă mîngîie Radio ca o prinţesă din poveşti
ochii în orbite — cafelele în ceşti
şi nici o agitare pentru un gînd prea strîmt.

Peretele la braţ cu ceasul marcînd timp
ce părăsiri totale în arcuri şi în piele
din jilţul confortabil trimis salut la stele
şi ziarul mă pătrunde întocmai unui ghimp.

sărut trimis cu trenul în plicuri sigilate
otrăvuri ventilate — cel mai puternic suc
eu te iubesc electric şi prin cauciuc
în adormiri cuminţi — visăm apoi departe.

george bogza

SCHIŢĂ INUTILĂ

După prestidigitaţia plopilor tualeta dimineţii deretica pe cîmp. In fugă: un cîine lătra ecoul înghiţit peste noapte; un cal aplecat în rugăciune păştea freza unei poeni. Uu crucifix de drumuri binecuvînta. Era o plecare albastră, legeră şi premeditat blondă în soare şi'n nisip. Marea spre care galopam se albăstrise dinainte în cearcănul violet şi indefinit prin movile al orizontului. Ochiul smerit de nesomn tresălta. Ne sugeram deacum nasturii scoicilor descheiînd un decolteu în nisip, rechinii ca nişte jupîniţe, bonetele de spumă albe se ondulau.

Compartimentul de pluş era interiorul inimii în fugă; canapeaua de catifea, ochiul tău deschis ca o aripă, deasemeni. Iţi bănuiam musculatura mitologică domesticită sub ţesătura engleză a ştofei.

BALTIMORE CORNERS

La primavera encinta reverdece
los árboles tatuados como negros
Epidemia de sol. Desaparece
la doble fila de paraguas negros.

North Ave & Eutaw Place

El mozo, un negro con colmillos de chacal,
ojos brillantes como cuentas de cristal
y una cabeza puntiaguda de zulú,
después de darnos el poliglota menú,
va colocando en la mesita sin mantel
las triangulares servilletas de papel,
vasos y platos, el cuchillo, el tenedor
y el pan costado en el brunido mostrador.
Lucen las verdes cortinillas la inicial
del israelita propietario del local.

Grieb's Restaurant

El cielo pintarrajado
de rojas nubes grotescas
cuelga al fondo de la calle
como un telón de opereta

Franklin Street

Ni abanicos ni bastones,
ni uniformes ni sotanas,
Tortilleras, maricones.
„Yes, we have no bananas".

Howard & Lexington

j. robles pazos

Scrisesem din restaurantul gării unde şi jubilasem aniversarea unei doamne prietene, poetului în Alpi. Un sat în munţi, hotelul „Idéal-Séjour" ca un presse-papiers pe terasa cu pini, de unde, desigur, Edy ne iubia. Cartea ta poştală deasemeni i-o procurasem:—„Sînt albastru toată ziua; fac un consum extraordinar de aier".

Peste fereastră priveam aspectul tras ca o peliculă. In apele văzduhului o pasăre patina; o rochie de fluturi acoperia pulpele fierbinţi ale dealurilor. In tîmple, în brazde, în castele de lut, pămîntul aluneca sub ochi florile sălbatece, rudimentare, smerite. O gîrlă fugi pieziş prin iarbă ca o şopîrlă. Trenul derapa timpul, spaţiul; o lulea pe locomotivă înalţa spre cer o dansatoare de fum. Călătorii mîncau sandwichuri, caramele, reviste humoristice. Intomnă deabia! O mînă de aier rupea încet calendarul arborilor, roata bucla sub arcuri distanţa rămasă în urmă, să priviască din pragul mereu depăşit, ca un cîine care te iubeşte.

Citiai cartea unui tînăr rus. Ajipisem sub cearcîne ca o piatră azvîrlită în iazul ochiului cu unde violete însă. Trenul mă purta în braţe spre un sanatoriu al difuziei. Inceţat fiinţa se despletia din dantelă, din fruct, din nervura ei în delirul mut dinăuntru. Mă contopiam şi nu mai mic—ca un greiere—pistonul inimii ţîrîia:

Roza sîngeiui, eu.
Roza trenurilor, gara.
Roza lunei, a norilor, luna.
Roza nordului, busola.
Roza cuvintelor, poetul.
Roza ta, sexul.
Roza vînturilor, marinarul.
Roza neprăvăzutului, accidentul.

Trenul, în afară de mine, ţipa, fluiera, fugia, sub degetul negru al mecanicului ca sub un biberon de forţe. Ştirbe după linii pietrele kilometrilor, vîrsta iuţelii; cameie în inelul de vertebre al livraţiei al scăpării; logodna nopţii o ghiciai în constelaţia lor. Macaz: glandă, arteră de fer, beregată, traheie, icnind la răsucirea pe glob a trenului.

Ca o sprînceană pe cîmp se încovoia trenul; prin sprînceana mea el trece în miniatură. Dormiam, citiai. fugia.

Un ac sub un complot, desfăcut din varicele lui de fer, ne aştepta pentru o absolvire în promiscuitate. Un holòcaust din călătorii de clasa I, II şi a IIIa va fi jertfit peste puţin, printr'o scăpărare bruscă dintre pămînt şi infinit, cerului.

Buruieni stacojii, măcieşii anticipau coralul sîngelui aşteptat ca o rouă de carmin peisajului arid. Inepii prelinşi închipuiau inerţia bîrnelor, osiilor croşetate într'o broderie inactivă, inutilă. O panglică poleită atrăgea, şina curbă peste o colină ca un curcubeu negru.

Dormiam, citiai. Sosise.

Tampoanele au aplaudat din palmele lor de fer, deodată toate. O luptă corp-à-corp se încinse între vagoane, în ringul spontan al desfiinţării, al desplămădirii. Locomotiva răsturnată în buruieni ca o pisică se zvîrcolia. Un biftec uman se întinse pe un grătar nefiresc de osii şi de surcele de fer. Inviau într'o coşniţă de piepturi sparte, rinichii, ficaţii ca zurgălăii roşii, intestinele se împleticiau ca lintiţă pe glesnele de fer şi din cutia lor, creierii ieşiau curioşi să vadă ce se întîmplă.

Citiai, fixat cu un drug în piept pe panoplia morţii, cartea tînărului rus în cer.

M'am tărît de sub coastele şi răchita de oţel, afară, în cîmp. Deabuşelea fugiam prin iarbă cu tumbe de saltimbanc.

Intr'o rîpă ca printr'un telescop m'am răsturnat şi eu în cer, lîngă tine.

gheorghe dinu

PREZENT PERPETUU

Timpul şi excesul de vitalitate sculptează faţa ca hîrtie milimetrică şi suplimentar două labe de gîscă la coada ochilor. Omul care poartă două paranteze între nară şi colţul gurii pare mai bătrîn cu 19 ani.

Edgar Brown era posesorul lor şi văzîndu-l am dedus — prin simplă scădere — vîrsta: 24 ani. Dela 14 ani răsturnase orariul: vieţuia noptile iar ziua vegeta. Metropola prăseşte baruri, taverne, cluburi, sifilis, demenţă.

Săturat, doria o soluţie de continuitate cu trecutul şi un punct nou iniţial. Mi s'a oferit cobay de experienţă. Procedeul meu radio-electric pentru ANIHILAREA memoriei exista numai în sterpul formulelor teoretice.

Am avertizat pe d-l Brown că imediat după intervenţie va reveni în mintea sugarilor, va trebui să înveţe vorbi şi cunoaşte pe cei din jur precum şi neschimbatele 24 semne ale alfabetului latin.

— Aceasta şi mi-e dorinţa. Să'ncep peste o oră viaţă nouă fără legătură cu trecutul".

■

In camera obscură, instalat în scaunul anume amenajat, eroul experienţei mele avea 200 pulsaţii pe minut. I-am aplicat casca aparatului înşurubînd la tîmple polii şi am întors comutatorul.

In două tuburi laterale treceau engramele memoriei divizii evacuînd lobi creierului. O secundă, două, trei, patru,...

După 40 secunde, cînd trebuia să'ntrerup comutatorul mîna se gelatinifici. Ştiam consecinţele dar n'aveam puterea gestului. O stare abulică precum dimineaţa cînd trebuie să părăseşti patul. Minutele se adună 7.... 8.... 9... Acum am întrerupt circuitul. Dar d-l Brown nu-şi va mai zeţui „viaţă nouă". I-am anihilat nu numai memoria trecutului ci şi a viitorului. Va trăi numai la intersecţia trecutului cu viitorul, într'un VEŞNIC prezent: Fitece clipă odată trecută par'că n'ar fi existat. Verigi ce cad în gol fără să formeze lanţ. Nici o imagine nu va mai adera de CREIERUL-OGLINDĂ.

■

Mă obsedează cele întîmplate prin mine domnului Edgar Brown. Nu remuşcare; curiozitate. Curînd voiu încerca asupră-mi comutatorul PREZENTULUI PERPETUU.

Numai tu, — iubite Moldov, — avertizat, nu te vei mira de metamorfoza mea definitivă ci mă vei descompune şi reface imagine caleidoscopică în unghiurile **liniilor** tale **frînte...**

saşa pan

BAMHALAS

Cînd vrei să-l chemi, îl strigi „Bamhalas", şi atunci se opreşte din continua trepidaţie a picioarelor, întoarce faţa şi strîmbă gura într'un surîs. E învesmîntat cu o jachetă ce-i mîngîie gambele cu o pereche bocanci peste cari poartă, din eleganţă, galoşi, vara cu un hîrb de pălărie sau chipiu alb de policeman, iarna cu o căciulă smolită.

Bamhalas agită veşnic mînile şi picioarele, fără să facă nimic. Are o metodă proprie în a-şi sufleca mînecile. Poartă manşete de aluminium şi cravată fără guler.

Capu'i este impodobit cu ţepi drepţi negrii. Pentru că doarmă în horn—din spirit de conservare—şi pentru că îşi dă ghetele cu vax, e de culoare măslinie. Graţie cîntarului ce-l poartă în dinţi, poate măsura în fiecare zi o porţie de surîsuri pentru soţia sa Aira. Bamhalas ţine mult la înfăţişarea lui. Inainte de a pofti în oraş îşi rade jumătate de mustaţă, îşi dă cu negru sub unghii şi îşi anexează un coş de papură la extremitatea mînii stîngi. Pentru că fiecare om trebuie să aibe o slăbiciune, el are, a inventiilor: în fiecare zi strică şi reface un nou sistem de ferestră. Nu se plimbă cu Aira de teamă să nu i-o răpiască. Atunci Bamhalas ar pierde dreptul asupra zestrei ce i-a adus-o: o cîmpie polară, nici-odată dezisă.

Visînd că a gîtuit o focă şi doi urşi albi, a vrut să întreprindă o expediţie la pol.

Neştiind la care pol va găsi foce şi urşi albi, a renunţat cu părere de rău la gloria ce i-ar fi adus.

madda holda

SCURT-CIRCUIT

FILIP CORSA

Aşi vrea să schimb, de data aceasta, titlul ciclului în acela de *„scurt-evantaiu"*. Voi vorbi despre *poem*. Sînt chiar obligat de numele lui F. Corsa să vorbesc despre poem. Un nume reţinut strict în domeniul lui chiar atunci cînd incursia a depăşit în proză, în foileton sau în revelaţia volubilă despre cinematograf.

Pelicula se derulează pe o frunte pură, imprimînd, absorbind polenul luminii, freamătul ei. Un scurt circuit de arome ciupeşte aierul pitit sub nara florilor; un scurt circuit de licurici între degete, de comete în înălţare străfulgeră cuvintele de sticlă fluidă, ondularea manuscrisului pe degetele inimii.

In dreapta sus e ochiul de rasă al poetului, busolă indicînd nordul muzical, fluidul impalpabil dintre vers şi vers: E o crustacee de fildeş şi o cocă de lumină aceea din care se fac prăselele poetului. El îţi poate spune: iată, floarea aceasta, simplă ca o lacrimă a păunilor din cer, e de doi amperi frumoasă; cealaltă închisă sara ca o ventuză se va trezi în zori mireasă plînsă de bucurie. Un răzor cusut cu fir, toate oasele's de flaut şi fiecare stea se oglindeşte cochet în cîte o narcisă. Lampa aprinde oglinzile întunericului, se înlătură faldurile văzduhului şi poetul aplecat cu acul peniţei brodează pe un gherghef de liră clopotul, boltă imponderabilă.

O activitate de lentile subzistînd unui miracol strict atribuit pavanează reflexile, gîndurile poetului. Un nucleu întreg de vibraţii îl constelează şi-l poartă pe umărul pămîntului răsfăţat. Fie că ochiul lui depăşeşte expresia pămîntului, o volatilizează cu unghii de abur şi ţi-o oferă ca pe o bucurie anonimă, avidă, o sezizare, o intuiţie, o genuflexiune dintre cer şi grădini se adaugă neapărat. Cîntăreţul deschide setei tale şi a lui ulciorul închipuit cu mîna şi cu saliva sa.

Nu vreau mai mult să încerc să discut să despletesc conduita suavă a poemului pur care-mi place.

Discreţia şi tactul (Socot aceste două atitudini de subtilă distincţie) sînt apanajul lui Filip Corsa. Publicînd puţin îi bănuiam un sertar preţios ascunzînd toată pajiştea unui temperament de reflecţie şi creaţie.

Descins încă din falanga ultimilor simbolişti romîni, cînd esenţele se amplificau. cînd din poezia decadentă (?) se convergea spre o acuitate a poemului şi un şir de iluştrii maeştrii în urmă determinaseră un preţ inedit poemului, oferindu-l nud nouilor amanţi. Poetului nu-i se cerea acum, numai o veleitate senzitivă ci şi o adîncă fermentare a verbului, a construcţiei; o imaginaţie acută, un pitoresc versatil mai mult spre subconştient.

Paralelă evoluţia înainta pe decolteul epocii. Amplă călca epoca pe dantelele, pe vibraţia poetului. Odată cu zîngănirea armelor avea loc şi zîngănirea penelor. Soldaţii erau cu arma la umăr, poeţii cu aripa la umăr.

Filip Corsa se încumeta şi se alinia la „Contimporanul". Poezia lui pierduse radical aspectul simbolist de pînă atunci şi se mutase în laboratorul precis al poemului nou. Pupila languroasă şi inertă, devenise helice, ochian. Se punea problema unei intuiţii mai temerare. Cuvîntul acrobat uimia. Poetul lucra cu un material găsit în pămînt şi şlefuit de forţele banale de pînă atunci. Virtutea care trebuia deabia să i-o inzestreze cerea inimii o gimnastică fertilă, transparentă pînă la creier. Poemul-sunet, poemul-surpriză, poemul-poem. Luna, pădurea, cerul, amorul, toate erau în pălăria poetului. Abilitatea lui extazia.

Plîngea un glas că nu înţelege.

Dar ce rămîne din poemul odată înţăles? Cine a învăţat în manualul de zoologie cum cîntă pasărea?

stephane roll

ANTOLOGIE

Nocturnă

Solemn efectuează mesager
saltul porţilor
sună la potcapier
cheia morţilor

Un descriptiv surîs postum
de curcubeu
bufniţă: umbra lunei în drum
aparte zeu.

Cînd cade în finală
cap livid
aşteptare'n sumbră sală
de metaloid

Luna e ca emisari catolici
pentru pază
pentru Mozart glas ridici
— o rază

Departe stingere prin eliotropi
galben subt
pădurea din cuvînt şi gropi
s'a rupt.

filip corsa

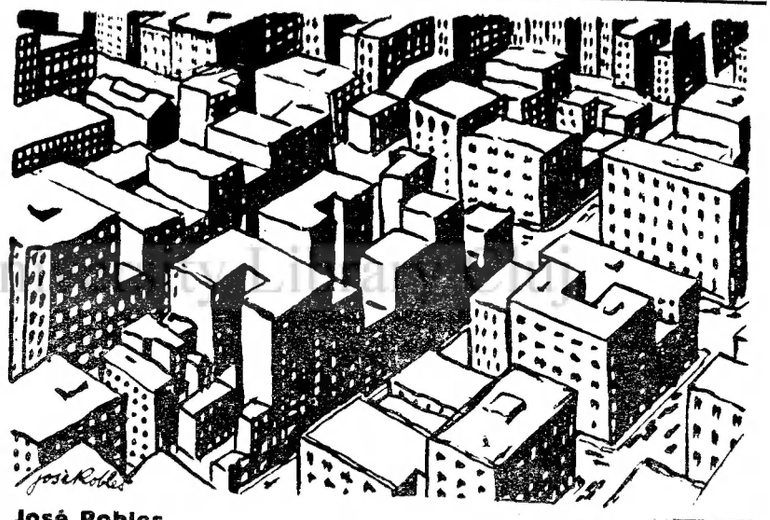

José Robles **DOWN-TOWN**

LINII FRÎNTE

PALME

Locuind permanent într'un felinar de tablă, sînt veşnic luminat de mine însu-mi. O lumină galbenă-roşie e produsul meu patentat în toate ţările civilizate. Nici-odată o asemenea combinaţie de culori n'a dat retinei senzaţia unui smîrc în care oameni fără ochi frămîntă o carne putredă şi moale ca o pastă. Gustul acestei culori e dalcaag căteodată; în zilele fără soţ are gust de vişinată.

Intins pe un fir de bumbac, mă'nvirt în jurul lui cîte zile are anul.

Odinioară n'aveam concurenţă şi posedam medalii pentru recorduri. Din cauza concurenţei viaţa mi se stinge la fiecare guiţat de porc - şi care spre nefericirea mea se perpetuiază infinit.

Dansez toate dansurile moderne şi lipit de fundul unui pahar mă sărut cu vîntul, singurul amant care are dreptul să mă ucidă.

Jazzul mă distrează numai cînd stau cu piciorul încolăcit împrejurul degetului mic, ce'mi gîdilă talpa.

Odată pe an, copii mei sînt vopsiţi şi aşezaţi pe coifurile piticilor. Apoi îşi fund smocurile de păr din urechi, deschid ochii la semnele de întrebare şi fac reverenţe păpuşilor cu rochiţe albastre.

Fiind un lucru fără căutare, am ajuns raritate. O doamnă nobilă dar bătrînă m'a găsit într'un bar, dormind lîngă un bec electric uzat. M'a convins să intru în slujba ei ca damă de companie. Infăşurat într'o batistă, m'am trezit într'o poşetă lîngă o aiună de naftalină.

Hotărît să emigrez din cauza ciudăţeniilor ei, am trecut atlanticul ambalat într'o ladă cu wisky. A fost confiscată de vameşi şi debarcată într'un circ. Flămînzisem: am mîncat o butelie şi i-am băut conţinutul.

Un clown simţind mirosul ce exhalam m'a înghiţit dintr'odată în faţa unui public numeros. (Prevestit de aceasta prin reclame luminoase pe cer, lansate de locuitori din Marte.

Clownul muri intoxicat şi nisipul arenei plînse cu lacrimi de ceară, din care i se făcu masca. In momentul incinerării, strigătul meu era al vînzătorului de gazete: CITIŢI **UNU**. Prietenii lui: caii, cocoşii, maimuţele şi cîinii speriaţi s'au risipit prin oraş, ţipînd ca ventrilogii aşa precum m'au auzit din plăminii clownului intoxicat.

moldov

REPORTAJ

Editheï, fluture nevinovat, care aduna din camere reclamele multicolore ale expozanților.

Die neuzeitliche Wohnung

expoziția din „Oesterreichischen Museum für Kunst und Industrie“ — Mai-August a. c. — a fost o școală a locuinței moderne.

Un mănunchi de „tîmplari“ au avut îndrăzneala acestui pas (n'au fost la prima încercare). După planul arhitectului Fr. Zeymer, au mobilat, cu material prețios — mahon, cireș, palisandru, nuc — un hall central, apartamente și odăi diferite, jur împrejur [1]).

A dispărut tradiționalul bufet-monstru (nimic monstruos nu e compatibil cu stilul viitorului). Scrinul jos, la înălțimea umerilor, evită luxarea membrelor și desființează obiectele rătăcite sau aruncate la întîmplare.

Dela patul de-o somptuozitate barocă la culcușul modern, două veacuri evoluție: a dormi normal, nu cu capul sfeclă congestionată.

Nici otomana, străină ca și cuvîntul și incomodă ca închisoarea. Un pat de hodină peste zi *(Tagruhebett)* înlocuiește divanul perimat depe care picioarele spînzurau și te răsuciai cu plăcerea celui ce se cațără pe un zid anevoios.

Răzbești șirul de camere și le primești ca mană: E atîta armonie între culoarea tapetelor, mătăsei lămpilor și destinația lor. Mobila tăiată în linii simple, drepte. Fotolii, taburele, mese joase, comode. Te îmbie *odaia de lucru* să studiezi și *dormitorul* îți lenevește pleoapele.

Dulăpioare atîrnate sau incluse în părete (mărind spațiul locuibil, în odăile cu dimensiuni mici). In Austria — ca și la noi (afară de construcțiile după planurile lui Marcel Iancu)—sînt rarități, *încă*.

Atari expoziții-tip sînt cît mai frecvent necesare pentru a canaliza gustul de care e demn cetățeanul veacului XX: Pentru locuința în care dispare tot ce e incomod, baroc, cum au murit fără recurs brontozaurii, ichtiozaurii și mamutul antideluvian. Simplu și totuși atît de greu: cum în locuire, nicăiri nu-i mai măgar omul.

■

Fiecare odaie te cuprinde, te reține ca potcoava unui magnet intens.

Viena, August 1928

L'exposition d'art français contemporain à Bucarest.

Vernisajul a fost la 29 Septembrie, în prezența Femeii iubitoare de frumos, regina Maria.

Sub egidă oficială — miniștrii Lapedatu, Diamandy, Gabriel Puaux, Prof. Al. Tzigara-Samurcaș — într'un salon oficial cu discursuri scrobite... De reținut: Arta modernă, tankul victoriei, triumfă și orbii capătă vedere ca 'n timpul lui Crist.

Cine a vizitat-o, a respirat viață nouă. Suplețe, rafinament, spiritul Parisului veșnic tînăr (secretul Metropolei).

Am văzut creații originale [2]) în cari armonia culorilor, liniilor, suprafețelor, volumelor evadează din cătușele formelor mucegăite —au tiranizat destul—și le face knock-out. Mobilier și decorative cari fecundează stilul epocei noastre: simplu exact și poate abstract ca și geometria cubului și sferei, din care s'a născut.

Comisarul romîn al expoziției, ceramistul *Jean Baras*, primește decorația Bunul-Gust.

Noembrie 1928

saşa pană

1) Cîțiva expozanți: *Bernhard Ludwig* și *J. Soulex* (Salonul pentru ceai). Arhitecții *Anton Pospischil, Ludwig Schwartz, Fr. Gross.* Fabricanții de mobilă *J. Spira, J. W. Mueller, C. Famberger, S. Jaray, P rtois & Fix.* Dormitorul bijouterie lucrat de *S. Oppenheim* după indicațiile arhitectului dr. *Ștefan Fayans, B. Ludwig*—în 1927 a terminat pentru regele Ferdinand I castelul de vănătoare dela Lăpușna.

2) Iar creatorii sînt: *Joubert* și *Petit, Edgar Brandt, Jean Dunand, Georges Fouquet, Crist ofle,* d-ra *Fontaine, Jean Mayordon, Rene Lal que. Laure Albin Guillot, Kvapil, Rodier*; dar nu-i mai înșir.

1 DECEMBRIE. Apare numărul 8 al avantgardei literare **unu** | număr | **unu noaptea** | cabaret

VESTIAR

CARȚI — REVISTE — IMAGINI — NOTE

- **Ulise** — Ilarie Voronca
- **Paradisul statistic** — Ion Călugăru
- **Le bourreau de Pérou** — G. Ribemont-Dessaignes
- **Les Nuits de Paris** — Philippe Soupault
- **Cavalerie rouge** — I. Babel
- **Therese** — Arthur Schnitzler
- **Les feuilles libres**
- **7 Arts**
- **Der Sturm**
- **Discontinuité**
- **1928**
- **Orbes**
- **Ligne de coeur**
- **Le Mail**
- **Transit**
- **Chantiers**
- **Le grand jeu**
- **Urmuz**

Les documents internationaux de l'esprit nouveau présentent

3 Scenarii

Ciné-poèmes de avec *B. Fondane* avec deux photos de *Man Ray.*

Demandez-les chez: „Hasefer“ București.

■

Il s'approche du lit de Marthe

Et toi, chair couverte de peau. Prairie, bocage. Tu dors. Il faut t'éveiller pour que tu jouisses du chant des oiseaux et des petits nuages follets! Allons plonge hauteur dans le sein d'un caillou plein de cristal de roche, salive, qui commence à digérer la voie lactée....

Il se penche et l'embrasse sur la bouche.

R.-Dessaignes

Ou attrape la variole en regardant les étoiles.

de la Serna

■

■ Prietenii și publicul adiacent au sărbătorit luna trecută cinquantenarul lui *Herwarth Walden.*

Poet, critic, animator, el, alături de Kurt Schwiters; iată două nume care au luptat și au organizat biuroul mișcării moderne germane.

Răsfoind publicațiile și cărțile de estetică modernă, discuțiile persuasive dintr'însele—pentru expresionism și cubism—ale lui Herwarth Walden, retrăești o epocă de radicale disecții, de mușchiulaturi noi și adolescente care cîștigau un pol-nord al azurului.

Cinquantenarul lui Herwarth Walden a fost un banchet, un jubileu integral. Iată cinquantenar adolescent.

■ **SONG**-Un film. Un spectacol. O armonie, două ore de revelație; o bandă cu o promiscuitate în frumos te făcea naiv, uman, poet. O emoție nouă, un artist nou: Regisorul. Song! Song! Song!

■ **4 NOEMBRIE.** Se inaugurează al doilea salon al Academiei de artă decorativă modernă, în saloanele din str. Cîmpineanu 17. La volan: M. H. Maxy

REDACTORI

Saşa Pană

Moldov

APARE LA ZI'NTÎIU A FIECĂREI LUNI

CORESPONDENȚA • București I,-Căsuța Poștală, 11 • Dorohoi,-Str. I. C. Brătianu, 3 • Paris: rue Budé 11. (IV-e arr.

TIPARUL „GAZETA DOROHOIULUI“ — DOROHOIU

BCU Cluj / Central University Library Cluj